

domme end Jord og Bygninger tilsammen. Jeg tror det ikke, og jeg vil gerne have, at man gik bort fra Teoriene og holdt fast ved det eneste faste Holdepunkt i denne Forbindelse, nemlig at naar der rejser sig en bymæssig Bebyggelse, skal den ogsaa være med til at bære de stærkt forøgede Udgifter, den forårsager. Jeg kan ikke se andet end, at det vilde være ganske urimeligt at vælte disse stærkt forøgede Udgifter, der fremkommer ved Bebyggelsen, over paa Landbruget i saadanne Kommuner. Og saa tror jeg, man skal være forsigtig med at gaa længere med Hensyn til Lempelse i Bygningsbeskatningen, end at man oprettholder Ligevægt med Hensyn til Fordelingen af Skattebyrden. Det er det, der for mig er det afgørende, og derfor vil jeg afgjort advare imod alle georgeistiske Eksperimenter.

Jeg maa maaske gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Minister. Jeg tror, det var den højtærede Minister, der sagde, at jeg havde et godt Øje til Stationsbyerne. Det kommer an paa, hvorledes dette „godt“ skal forstås; om det er godt i Gaaseøjne, eller hvad det er. Hvis det er i den Forbindelse, den højtærede Minister vil sætte det i, at jeg særlig skulde ønske at paalægge Stationskommunerne urimelige Byrder, maa jeg afgjort forvare mig derimod. Det, jeg ønsker, er kun en rimelig og retfærdig Fordeling af Skattebyrden i saadanne blandede Kommuner under Hensyntagen til Forholdene, som de er. Den højtærede Minister indrømmede selv, at Stationsbyerne medførte store sociale Udgifter. Derfor vil jeg gerne spørge, om man kan finde det retfærdigt, at Landbruget saadanne Steder skal bære de forøgede Udgifter. Der er ikke Tale om en vilkaarlig Overvæltning fra Landbruget over paa Stationskommunerne. Der er kun Tale om at finde den størst mulige Retfærdighed med Hensyn til Fordelingen. Ministeren sagde, at jeg kom med spidsfindig Tale og ensidige Overdrivelser. Hvor har jeg gjort mig skyldig i ensidige Overdrivelser? Den højtærede Minister glemte at paavise noget Sted, hvor jeg havde gjort mig skyldig i noget saadant. Jeg har nævnt Tal fra Odense og Eksempler andet Sted fra, men jeg har ikke set, at Ministeren har kunnet rejse en eneste berettiget Indvending mod mine Eksempler. Og naar

den højtærede Minister sagde, at jeg havde nævnt Parcelbyggeriet, og overfor mine Udtalelser om Parcelbyggeriet hævdede, at en forøget Beskatning ikke vilde hindre eller hemme Parcelbyggeriet, vil jeg dog fastholde, at jo mere Skat man lægger paa disse Parceller, des mindre vil de blive, og det, jeg har vendt mig imod, er, at man skulde lægge Hindringer for disse friere Bebyggelser. Og jeg har paastaaet og paastaar fremdeles, at jo mere Skat man lægger paa Grundene, des mere vil man fremme Højbebyggelsen, en Bebyggelsesform, jeg mener er absolut forkastelig; det vilde være bedre at søge at fremme Parcelbyggeriet med større Grund til den enkelte Ejendom.

Den højtærede Minister ankede over, at jeg i mine Betragtninger kun havde holdt mig til Stationskommunerne og ikke taget Eksempler fra rene Landkommuner. Jeg skal henvise til, at jeg i Fjor netop beskæftigede mig med rene Landkommuner. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde derom i Fjor, men henvise den højtærede Minister dertil. Naar jeg særlig har nævnt de stærkt blandede Kommuner med stærk Bebyggelse, har jeg gjort det, fordi de grelle Eksempler netop kommer frem ved en saadan Bebyggelse, hvorfor jeg mener, at man netop skal tage Hensyn til Forholdene i saadanne blandede Kommuner. Den højtærede Minister talte noget om, at mine Præmisser var forkerte, og derfor blev min Dom ogsaa forkert. Ja, jeg kunde jo vende det om og sige, at jeg tror nok, at de, der har agiteret Landet rundt for Grundskyld, i høj Grad er gaaet ud fra forkerte Præmisser, og derfor bliver ogsaa deres Slutninger forkerte, i hvert Fald savner en saadan Paastand overfor mig enhver saglig Begrundelse.

Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen fremdrog nogle Eksempler fra Veggerløse Kommune og talte i denne Forbindelse om, at han gerne vilde holde sig til Kendsgerningerne. Ja, det har jeg nu altid gjort, naar der var Tale om Grundskyld. Det, jeg ønsker, er kun at faa Sandheden frem og at faa Spørgsmaalet afgjort efter en virkelig saglig Behandling. Jeg har altid ønsket, at vi skulde bygge Beskatningen i det hele taget paa de virkelige Forhold, og at man, naar man diskuterer Spørgsmaalet Ejendomsskyld kontra Grundskyld,